

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Rvperti Abbatis Monasterii Tuitiensis, ordinis sancti
Benedicti, Theologi antiqui ac plane clarissimi, in Cantica
Canticorum de incarnatione Domini commentario[rum],
libri VII**

Rupertus <Tuitensis>

[Köln], 1527

VD16 B 3703

Ego dormio & cor meum uigilat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34445

ita inclita, quæ (ut dicere uel canere sã consue-
mus) cunctas illustrat ecclesias. Totus fere huius
capituli sensus ad illud pertinet, quod in te latet
& supra nos est: quemadmodum supra dicebat
dilectus, oculi tui colubæ absq; eo quod intrin-
secus latet: sicut fragmen mali punici, ita genæ
tuæ absq; eo quod intrinsecus latet: Admouea-
mus igitur hoc speculũ, & diligenter oculis cor-
dis exinde contẽplemur, ut saltem aliqua ex par-
te cognoscamus sanctissimam conuersationem
tuam.

sup. ca. 4.

¶ Ego dormio & cor meum uigilat.

¶ Quid hoc est aliud, nisi illud ipsum, quod alibi
dicit habitatrix pectoris tui sapientia dei, in om-
nibus requiem quæsiuit? Et quid hæc sunt,
ego dormio, & in omnibus requiem quæsiuit
nisi optimam partem elegi, relictis cunctis sol-
licitudibus uel in curis sæculi? Et quidem mul-
tæ filia siue multæ animæ taliter dormierunt,
uel dormire cupierunt: sed tu dormitionis hu-
ius totum obtines magisterium, & uigiliarum
cordis totum tenes principatum. Quid aliud
nobis in Psalmo loquitur idem dilectus dicens:
uacate & uidete quoniam ego sum DEVS?
Hoc nanque idem est, ac si diceret, uos dormi-
te, & cor uestrum uigilet. Intelligimus igitur,
quid dicas, ego dormio, & cor meum uigilat,
scilicet quia talem nobis ut sequamur uitam tu-
am esse insinuas, qualis in patre tuo Iacob quasi
per umbrã significata est, qui & ipse quãdo dor-
miuit, tũc cor eius uigilauit, sicut scriptum est.
Cũq; uenisset ad quẽdam locum & uellet in eo

Eccl. 24.
Luca. 10

Psal. 45

Gene. 28.

RVPER. IN CANT. CAN. CAP. V.

requiescere, tulit de lapidibus qui iacebant, & supponens capiti suo, dormiuit in eodem loco Viditq; in somnis, scalam stantem super terram & cacumen eius tangens cœlum; angelos quoq; dei ascendentes & descendentes per eam, & dominum innixum scalæ, & c. Multarum quoq; (sicut iam dictum est) animarum fuit & est, non solum secundum illam! similitudinem ocio sancto dormire, id est, a terrenis curis uacare, & in cœlestibus per contēplationem corde uigilare: uerum etiam eodem modo, quo & Iacob tunc dormiuit, secundum corpus dormire, & secundum animam per somnium cœlestia uidere, iuxta illud; Senes uestri somnia somniabunt, & iuuenes uestri uisiones uidebunt. ¶ Sed tu, o cœlū dei unica sedes domini, in utroq; uigilatiæ modo cunctis mortalibus siue terrenis hominibus longe eminentior extitisti: longe studiosior ad contēplandum eum, in quo desyderant angeli prospicere atq; aptior fuisti. Quid ergo tu cum hominibus quanuis sanctis? Quid tu loqui uel conuersare cum mortalibus quā uis apostolis? Cur non potius tanquā turtur castissima, turtur solitua solitudinem expetisti remotior quam Iohannes Baptista, secretior quam Helias, ut solite scirent, tibiq; familiarerentur angeli sancti, nō ad horam sicut angelus Heliam semel & iterū pauit, neq; ad tempus, sicut eundem corui pauit ministri, sed iugiter, donec tuis completis diebus ad transferendam te in celum ætherē non unus tm̄ currus igneus, sed totus cū rege suo filio tuo ueniret atq; occurreret angelor; exercitus? Hæc nobis quasi percunctantibus tu r̄ndens, dicis.

Iohel. 2:

3. Reg. 19